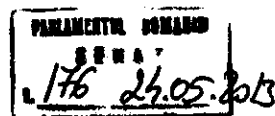

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

748
16052013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție,
Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea alineatului (2) al art. 6 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, cu modificările și completările ulterioare*”, inițiată de domnul deputat Constantin Rădulescu – Grupul parlamentar al PSD (Bp. 107/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art. 6 alin. (2) din *Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul extinderii domeniului de aplicare al legii, astfel încât *măsurile reparatorii să se acorde nu doar pentru utilajele și instalațiile agricole preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilele, ci și pentru cele preluate separat și chiar dacă între timp acestea au fost înlocuite, casate sau distruse.*

II. Observații

1. În prezent, potrivit art. 6 alin. (2) din *Legea nr. 10/2001* se acordă măsuri reparatorii pentru utilajele și instalațiile preluate de stat sau de alte persoane juridice *odată cu imobilul*, în afară de cazul în care ele au fost înlocuite, casate sau distruse.

Regula instituită prin această normă constituie o extindere a domeniului de reglementare al *Legii nr. 10/2001*, aceasta vizând, după cum arată chiar titlul său, regimul juridic al imobilelor preluate abuziv. Extinderea este, însă, justificată de raportul de accesorialitate existent între imobil și utilajele sau instalațiile agricole preluate odată cu acesta.

Constituționalitatea soluției legislative consacrate de art. 6 alin. (2) a fost analizată de către Curtea Constituțională chiar înainte de promulgarea legii, prin raportare la critici similare celor ce au stat la baza elaborării prezentei propuneri legislative.

Astfel, prin *Decizia nr. 43/2001 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. b) și c), art. 3, art. 6, art. 20 alin. (1) și ale art. 24 din Legea privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989*, Curtea a statuat că „fiind vorba despre acordarea, prin reglementări legislative, a unor reparații pentru bunuri preluate de stat sau de alte persoane juridice în mod abuziv, dar pe baza unui titlu valabil, în sensul dispozițiilor legale în vigoare la data preluării, legiuitorul este liber să opteze în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsuri reparatorii, precum și a întinderii și a modalității de acordare a acestora”.

Cu același prilej, instanța de contencios constituțional a arătat că textul de lege în discuție „nu instituie tratament juridic diferit pentru anumite categorii de cetățeni aflate în situații identice, ci are în vedere situația concretă a bunurilor preluate” și că „fără a încălca vreo dispoziție constituțională, legiuitorul a considerat că în prezent se poate reglementa restituirea către foștii proprietari numai a utilajelor și a instalațiilor existente”.

Drept urmare, în opinia noastră, soluția propusă extinde nejustificat domeniul de reglementare al *Legii nr. 10/2001*, întrucât, în temeiul său, măsurile reparatorii ar urma să se acorde pentru bunuri care nu sunt imobile și nici nu se află într-un raport de accesorialitate cu un imobil din cele vizate de art. 6 alin. (1) din lege (terenuri cu sau fără construcții).

2. Totodată, considerăm că soluția legislativă este de natură să creeze o situație discriminatorie între foștii proprietari de utilaje și instalații agricole, după cum notificările formulate de aceștia în termenul prevăzut de lege vor fi fost sau nu soluționate până la momentul intrării în vigoare a soluției propuse.

Astfel, pentru depunerea notificărilor referite de art. 22 alin. (1) din *Legea nr. 10/2001* s-a stabilit un termen de decădere ce a expirat la data de 14 februarie 2002.

În contextul în care repunerea în termenul de depunere a notificării nu poate avea loc, întrucât s-ar afecta securitatea circuitului civil, persoanele ale căror notificări nu vor fi fost soluționate vor putea solicita măsuri reparatorii pentru utilajele și instalațiile agricole înlocuite, casate sau distruse, speculând în acest fel nefinalizarea procedurilor administrative în cazul lor, iar persoanele ale căror notificări s-au soluționat nu vor putea beneficia de soluția propusă, neavând cadrul juridic pentru aceasta. Or, realizarea unui drept subiectiv nu poate fi condiționată, nici chiar indirect, de o împrejurare mai presus de voința titularului acestuia (în cazul de față, de durata procedurilor administrativ-jurisdicționale).

3. Precizăm și faptul că inițiatorul propunerii legislative nu precizează sursele financiare necesare aplicării măsurilor propuse, încălcându-se astfel dispoziția art. 138 alin. (5) din *Constituția României, republicată*, care prevede că „*Nicio cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare*”.

În același sens, art. 15 alin. (1) din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, prevede că „*În cazurile în care se fac propuneri de elaborare a unor proiecte de acte normative a căror aplicare atrage micșorarea veniturilor sau majorarea cheltuielilor aprobate prin buget, trebuie să se prevadă și mijloacele necesare pentru acoperirea minusului de venituri sau creșterea cheltuielilor*”.

Totodată, menționăm că art. 7 alin. (1) din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările ulterioare*, prevede că:

„(1) În cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

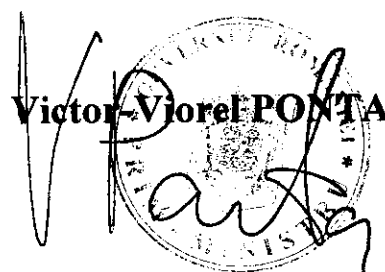
a) fișa financiară prevăzută la art. 15 din Legea nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal-bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

**DOMNULUI SENATOR GEORGE – CRIN LAURENȚIU
ANTONESCU
PREȘEDINTELE SENATULUI**